

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΠΕΘΑΜΕΝΗΣ

ΤΟΥ ΜΙΣΕΛ ΖΕΒΑΚΟ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—Ναί, αλλά πώς; είπε ο βασιλεύς Λουδοβίκος 13ος. Δεν μπορώ να σ'α καταλάβω, κύριε; 'Ο αδελφός σας είναι ο αρχηγός της έναντιόν μου και του καρδινάλιου συνωμοσίας. Σεις είσθε δευτερεύον πρόσωπο... Θέλω λοιπόν ν' ακούσω τον ίδιο τον αρχηγό της συνωμοσίας να με διαβεβαιώνει για την ύποταγή του... 'Ο 'Αντώνιος των Βουρβόνων αισθάνθηκε, εκείνη τη στιγμή, μερικές άοριστες ύποψιες για την κωμωδία που παιζόταν εις θάρρος του και είπε:

—Μεγαλειότατε... Γιατί τὸ λέτε αυτό; έπειτα από τὰ τόσο εὐνοϊκά σας λόγια!...

—'Α! έκανε ο βασιλεύς. 'Εγὼ εἶμαι μιὰ δύναμις κι' ο αδελφός σας μιὰ ἄλλη. Θέλω λοιπόν να βεβαιωθῶ ὅτι ἡ δύναμις αὐτὴ δὲν θὰ πολεμήσῃ πειά. 'Ολες τὶς ὑποσχέσεις πὸν μοῦ κάνατε, καθὼς κι' αὐτὲς πὸν ἔκανε ὁ καρδινάλιος σὲ σ'α, τὶς θεωρῶ σ'α νὰ μὴν ἔγιναν, ἔφόσον ὁ δούξ τῆς Βανδώμης δὲν θὰ ἔλθῃ ἐδῶ ὁ ἴδιος νὰ μὲ διαβεβαιώσῃ γιὰ τὴν ὑποταγὴ του, τὴν πίστι του καὶ τὴν ἀφοσίωσί του. Μὲ καταλάβατε;

—'Α! σκέφθηκε ὁ 'Αντώνιος, μοῦ φαίνεται ὅτι θέλουν νὰ παρασύρουν τὸν ἀδελφὸ μου σ' ἐνέδρα...»

—Μεγαλειότατε, εἶπε, δὲν μπορῶ νὰ σ'α ὑποσχεθῶ πρὰ μόνον ὅτι ὁ ἀδελφός μου θὰ δεχτῆ ὅσα σ'α ὑποσχεθῆκα ἐγὼ. 'Όσον ἀφορᾷ τὴν προσέλευσί του ἐδῶ, ἐπιτρέψατέ μου, Μεγαλειότατε, νὰ σ'α πῶ ὅτι ὁ Καῖσαρ εἶνε δὺςπιστος...

'Ο 'Αντώνιος ὠπλίστηκε μὲ μεγάλο θάρρος γιὰ νὰ πῆ ὅσα εἶπε. Κατὰ θάθος φοβότανε γιὰ τὴ ζωὴ του. Νόμιζε ὅτι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή ἢ σκηνὴ θὰ γέμιζε ἀπὸ δολοφόνους μὲ τὰ ἐγχειρίδια στὸ χέρι.

—'Α! εἶπε ὁ βασιλεύς. 'Εχετε δίκιο... 'Ισως ὁ ἀδελφός σας νὰ δὺςπιστῆ.

—'Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν μπορῶ νὰ σ'α ὑποσχεθῶ τίποτε γι' αὐτόν. 'Ο ἀδελφός μου θὰ μποροῦσε νὰ ἔλθῃ ἂν ἡ Μεγαλειότης σας μοῦ ὑποσχόταν ὅτι δὲν θὰ διέτρεχε κανένα κίνδυνο.

—Πολὺ σωστά, εἶπε ὁ Ρισελιέ ἐπεμβαίνοντας μ' ἕνα καλόβολο χαμόγελο.

—Λοιπόν, εἶπε ὁ Λουδοβίκος, πηγαίνετε νὰ μοῦ φέρετε ἐδῶ τὸν ἀδελφὸ σας. Σ'α δίνω τὸν βασιλικὸ μου λόγο ὅτι ὁ ἀδελφός σας, ἂν ἔλθῃ ἐδῶ, δὲν θὰ ἔκτεθῆ σὲ κίνδυνο μεγαλύτερο ἀπὸ αὐτόν πὸν ἔκτεθήκατε σεις ὁ ἴδιος.

'Ο 'Αντώνιος τῶν Βουρβόνων ἔβγαλε ἕνα στεναγμὸ ἀνακουφισέως καὶ χαρᾶς. Κάθε ὑπόψια εἶχε φύγει ἀπ' τὸ μυαλό του.

'Εφυγε λοιπόν ἀμέσως, ἀναλογιζόμενος ποιά λαμπρὴ ἀνταμοιβὴ θὰ ἔδινε ὁ βασιλεύς στὸν ἀδελφὸ του, ἀφοῦ σ' αὐτόν, πὸν ἦταν δευτερεύον πρόσωπο, εἶχαν ὑποσχεθῆ τὸν τίτλο τοῦ ἀρχιναυάρχου τῆς Γαλλίας.

***

Μιὰ παράδοξη σκηνὴ διαδραματίστηκε τὴν ἐπομένη στὸ μέγαρο Σαβερνύ. Στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ μεγάρου εἶχαν συγκεντρωθῆ οἱ εὐπατρίδαι πὸν συμμετείχαν στὴ συνωμοσία. 'Όλοι ἤξεραν πὸς ὁ ἀρχηγὸς εἶχε κάτι σπουδαῖο νὰ τοὺς ἀνακοινώσῃ.

'Ο ἀρχηγὸς τοὺς δούξ Καῖσαρ τῆς Βανδώμης βρισκόταν ἐκεῖ

ψυχρὸς καὶ κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, ὅσο ποτέ. 'Ο ἀδελφός του 'Αντώνιος τῶν Βουρβόνων καθόταν κοντὰ του. Μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν εἶχε προηγηθῆ μακρὰ σύσκεψις, στὴν ὁποία εἶχαν συμμετάσχει ἄρκετοὶ εὐπατρίδαι συνωμῶται.

Τέλος, ὁ Καῖσαρ τῆς Βανδώμης σηκώθηκε γιὰ νὰ μιλήσῃ. —Κλείστε τὶς πόρτες! εἶπε ὁ Καῖσαρ. 'Ας φρουρηθοῦν καλὰ ἡ διπλανὲς αἴθουσες γιὰ νὰ μὴν ἀκούσῃ κανεὶς ὅσα θὰ ποῦμε ἐδῶ μεταξύ μας.

'Όταν ἡ διαταγὴ του αὐτὴ ἐξετελέσθη, ὁ Καῖσαρ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴν ὀμήγυρι καὶ εἶπε μὲ φωνὴ ψυχρὴ :

—Κύριοι, σ'α ἀναγγέλλω ὅτι σ'α προδίδω!

Στὸ ἄκουσμα τῶν λόγων αὐτῶν, γενικὴ κατάπληξις ἀπλώθηκε στὴν αἴθουσα, κι' ἔξαφνα κάποιος ἐφώνησε:

—'Αν εἶνε ἀλήθεια αὐτό, δὲν θὰ βγῆς ζωντανὸς ἀπὸ δῶ μέσα!

—Κύριοι, ξαναεἶπε ὁ Καῖσαρ τῆς Βανδώμης, σ'α εἶπα τὴν ἀλήθεια. 'Υποσχέθηκαν στὸν ἀδελφὸ μου νὰ τὸν κάνουν πρῶτο ναύαρχο τῆς Γαλλίας. Τί θὰ δώσουν λοιπόν σὲ μένα; 'Ό,τι κι' ἂν τοὺς ζητήσω, κύριοι... 'Αν δὲν μὲ σκοτώσετε ἐδῶ, μέσα σ' αὐτὴν τὴν αἴθουσα, ὅπως μ' ἀπειλήσατε, κύριοι, θὰ καθαλλήσω ἀμέσως τὸ ἄλογό μου καὶ θὰ τρέξω μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ μου νὰ συναντήσω τὸν βασιλέα, στὸν ὁποῖο θὰ δηλώσω ὑποταγὴ καὶ συγχρόνως θὰ τὸν βεβαιώσω γιὰ τὴν πίστι σας...

—Θάνατος! Θάνατος! οὐρλιαξαν οἱ συνωμῶται.

—Σιωπὴ! κραύγασε ὁ Καῖσαρ μὲ φωνὴ πὸν τοὺς ἔκανε ὄλους νὰ παγώσουν. 'Ό,τι σ'α εἶπα εἶν' ἀλήθεια... Θὰ πάω νὰ συναντήσω τὸν βασιλέα καὶ θὰ τὸν συνοδεύσω ὡς τὴν Νάντη... 'Ελάτε λοιπόν ἐκεῖ νὰ μὲ δῆτε...

—Στὴ Νάντη! Στὴ Νάντη! φώναξαν ὄλοι οἱ συνωμῶται.

—'Ελάτε ἐκεῖ! ξαναεἶπε ὁ Καῖσαρ. Θὰ σ'α ἀνοίξω τὶς πύλες τῶν ἀνακτόρων καὶ ἡ θὰ πεθάνουμε ὄλοι ἢ θὰ θριαμβεύσουμε! 'Ορκισθῆτε ὅτι θάρρητε στὴ Νάντη!

'Όλοι οἱ εὐπατρίδαι τράβηξαν τὰ ξίφη τοὺς καὶ ὠρκίστηκαν πίστι στὸν ἀρχηγὸ τοὺς.

—Σύμφωνοι λοιπόν! φώναξε ὁ Καῖσαρ. Δὲν πρέπει νὰ μείνῃ πειά κανεὶς ἐδῶ στὸν πύργο τοῦ Σαβερνύ. 'Όλοι πρέπει νὰ ξεκινήσετε ἐντὸς τῆς ἡμέρας γιὰ τὴ Νάντη. 'Εκεῖ θὰ συναντηθοῦμε τὴν ἐπομένη τῆς ἀφίξεως τοῦ βασιλέως. Θὰ μάθετε ἐγκαίρως τὴν ὥρα τῆς συναντήσεως καὶ τὸ σύνθημα... Κανένας δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ραντεβού!

— Στὴ Νάντη! Στὴ Νάντη! φώναξαν ὄλοι μ' ἐνθουσιασμὸ...

'Επειτα ἀπὸ δέκα λεπτά, ὁ Καῖσαρ τῆς Βανδώμης καὶ ὁ ἀδελφός του, ἔφιπποι καὶ χωρὶς σωματοφύλακας, κάλπαζαν ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλο πρὸς τὸ βασιλικὸ στρατόπεδο.

—'Αν πετύχῃ τὸ πραξικόπημά μου, ψιθύριζε ὁ Καῖσαρ, θὰ γίνω βασιλεύς!

'Ηταν μεσημέρι, ὅταν ἔφτασαν στὸ χωριό, ὅπου βρισκόταν κατασκηνωμένη ἡ ἀκολουθία τοῦ βασιλέως. 'Επειτα ἀπὸ μερικὲς στιγμὲς ἐμπῆκαν στὸ βασιλικὸ στρατόπεδο καὶ διευθύνθηκαν πρὸς τὴ σκηνὴ τοῦ Λουδοβίκου 13ου.

'Ο Καῖσαρ σκεφτόταν ἴσως τὸν θρόνο, ὅταν ὁ ἀδελφός του ἔρπαξε τὸ χέρι του καὶ δείχνοντάς του μιὰ σιλουέττα ἀκίνητη, τοῦ εἶπε:

('Ακολουθεῖ)

ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΔΩΡΟ

'Εκτὸς τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν τοῦ ἐκδόσεως τὸ «Μπουκέτο» ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ στοὺς ἀναγνώστας του — δωρεάν σχεδὸν — καὶ τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Πῶλ Φεβάλ «'Ο Καπετὰν Φάντασμα», τόμον ὀγκώδη ἐξ 640 σελίδων!...

'Ο «Καπετὰν Φάντασμα» θὰ διανέμεται μόνον εἰς τὰ γραφεῖα μας, μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 20 δραχμάς.

'Ο «Καπετὰν Φάντασμα» διανέμεται καὶ εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύνανται οἱ ἀναγνώσται μας νὰ τὸν προμηθευθοῦν μὲ 23 δραχμάς καὶ μὲ 4 δελτία. 'Όσοι λοιπόν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸ ἀριστοῦργημα αὐτὸ μυθιστόρημα, ἂς σπεύσουν, διότι τ' ἀποσταλέντα ἀντίτυπα εἶνε ὀλίγα καὶ θὰ ἐξαντληθοῦν.

Πληροφοροῦμεν τοὺς εἰς τὰς Ἐπαρχίας πολυπληθεῖς ἀναγνώστας μας, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὴν σειρὰν τῶν Ἡμερολογίων τοῦ «Μπουκέτου», ὅτι ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων πλήρεις σειραὶ καὶ δύνανται νὰ τὰς προμηθευθοῦν συνεπῶς ἀπὸ τὰ πρακτορεῖα τῆς ἐπαρχίας τῶν.

'Επίσης ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἤρχισε ἡ διανομὴ τοῦ 10ου κατὰ σειρὰν ἀριστοῦργηματος τῶν ἐκλεκτῶν βιβλίων πὸν προσφέρει τὸ «Μπουκέτο» στοὺς ἀναγνώστας του

«'Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ»
τοῦ κόμητος ΝΤΕ ΣΕΜΟΥΑ